

O victorie cu „Turandot” la Operă

(Grigore Constantinescu – 21 mai 2018)

Pentru publicul din partea a doua a stagiunii Operei Naționale, în care răspunderea pentru calitatea reprezentațiilor revine, din 2018, directorului general interimar, baritonul Ștefan Ignat, avem impresii foarte bune în legătură cu ultimele premiere și programările repertoriale, cu formule privitoare la aducerile pe scenă de noi titluri, din domeniul reprezentațiilor de ultimă oră.

În această privință, managerul a avut ideea bună de a reveni asupra capodoperei pucciniene „Turandot”, în condițiile unei formule valabile de Concert-spectacol. Este adevărat că dificultățile reluării acestei lucrări, ca și promisiunile pentru luna iunie de rememorare a unei creații componistice verdiene – „Otello” – oferă promisiuni semnificative din partea noii conduceri care plasează în actualitate proiecte valorice, cu care Teatrul poate progresa repertorial și calitativ.

Recent, săptămâna trecută, spectacolul „Turandot” a pus în discuție nivelurile realizărilor unei abordări discutabile anterioare, în care ideea imaginii depășea pe cea a ofertei unor realizatori de peste hotare. Comparațiile între „Frumoasa din pădurea adormită” de Ceaikovski și „Turandot” îngăduie asemenea raționamente diferențiate. Lucrarea finală a lui Puccini a impresionat pozitiv prin raportul între rezultatele orchestrale ale dirijorului Tiberiu Soare, regizorale ale lui Ștefan Neagrău, scenografice semnate de Viorica Petrovici și conceptului video – Andreea Bițulescu. Mai mult însă, putem adăuga ca pozitivă construcția de calitate a întregii distribuții. Opera bucureșteană a impus arta impresionantă a cântului spectaculos pentru rolul titular, soprana Silvia Sorina Munteanu urcând la valorile maxime ale carierei sale în abordarea performantă a interpretării lui Turandot. Este adevărat, pentru Liu, am fost convinși și de Irina Iordăchescu prin sensibilitatea artei poetice a discursului liric, cu care impresionează în paginile unice ale partiturii sale. Ocazional, invitatul Teatrului, tenorul Hector Lopez, din Cluj, și-a câștigat prestigiul cântând prințul Calaf; trioul miniștrilor Ping, Pang, Pong oferind un terțet cu argumente vocal-scenice valabile (Florin Simionca, Liviu Indricău, Andrei Lazăr), iar dramaturgia încadrând logic întreaga acțiune prin intervențiile narrative de moment ale lui Valentin Racoveanu – Altoum, Ion Dimieru – Mandarinul, Marius Boloș – Timur.

Tiberiu Soare, care cu câțiva ani în urmă cunoscuse deja un triumf dirijoral al partiturii, precum și amploarea prezențelor corale reușit conduse de Daniel Jinga, se alătură acestor concluzii, pentru a deveni argumentele ascensiunii promițătoare ce au determinat valabilitatea succesului prin care Teatrul de Operă își atrage consecvent melomanii.